

T u n g l i Gyula:

A szlovákiai magyar szakos tanárképzésről

A nyitrai Pedagógiai Főiskola lektoraként egyrészt ténylegesen tanítottam, másrészt a magyar szakos hallgatók szakmai gyakorlatát vezetem magyar nyelv és irodalomból az érsekújvári gyakorló iskolában. Bár elsősorban magyar nyelvészettel foglalkoztam, az irodalommal való kapcsolatom nem szűnt meg az említett ok miatt. A nyitrai Pedagógiai Főiskolán szervezetileg is összetartozik a nyelv és irodalom tanszék, így a magyar nyelvet és irodalmat tanító oktatók problémái közösek, a két tudományág közötti kapcsolat tanszéken belül is természetes.

A nyelvi órákon minden eszközzel, a legváltozatosabb módszerek alkalmazásával próbáltam a magyar irodalom hagyományait ápolni. Példaszövegeimet a magyar és a világirodalom jeles alkotóitól választottam /Petőfi, Ady, József Attila, Gorkij, Thomas Mann/, másrészt olyan témákat adtam ki szakdolgozatnak vagy tudományos diákköri témának, mely kapcsolatban van az irodalommal és a nyelvészettel is. /Így például Szabó Dezső Feltámadás Makucskán című novelláját stilisztikai elemzésre/. Ez a dolgozat különben a Tudományos Diákköri Konferencián a társadalomtudományi magyar szekcióban a főiskolások vetélkedőjében országos viszonylatban első díjas lett, anyaga a közeljövőben jelenik meg magyar nyelven Csehszlovákiában. További témák: Móra metaforái, A Bodrogköz népköltészete stb.

Részben tehát már a témaválasztáskor törekszünk a nyelv és az irodalom közötti koncentrációra, részben pedig az irodalmi nevelés egyéb területein. Így például 25 fős irodalmi színpadunk március 15-én 2 órás színvonalas műsorral adózott Petőfi Sándornak születése 150. évfordulóján. Az összeállítás betanításában nyelvészek és irodalmárok közösen vettünk részt.

Ugyancsak együtt dolgoztunk a szavalóverseny sikerén, melyet a nagy költőről nevezünk el, s melynek fordulójában mintegy 180 magyar hallgató vett részt, köztük több nem magyar szakos hallgató is, olyanok, akik szeretik a verset, s tudnak is szavalni. Az egy kötelező Petőfi-versen kívül a versmondók a magyar, a szlovák és a világirodalom-

ban való jártasságukról is számot adtak, amellel kitűnő teljesítmények születtek mindnyájunk nagy örömeire. A legjobbak a pozsonyi Madách Kiadó könyvajándékát kapták.

A nyitrai Pedagógiai Főiskolán képezzük a magyar nemzetiségű iskolák tanítóit, tanárait. Az intézet magyar tagozatán 333 magyar anyanyelvű hallgató tanul, a főiskola hallgatóinak mintegy 30 %-a. A főiskola levelező tagozatára 200 hallgató jár, így együttesen több mint 500 magyar anyanyelvű pedagógusjelölt szakmai, pedagógiai és tudományos képzéséről kell gondoskodnunk.

Tanítványaink szorgalmasak, felkészültségük jó, így a magyar kultúra ügye jó kezekben van. Az ottani pedagógus kollégák jó munkát végeznek, a tanítványok lelkesen és eredményesen dolgoznak. Áldozatvállalásukra jellemző az a kiállítás, melyet az évforduló kapcsán állítottunk össze a magyar konzulátustól kapott Petőfi-anyagból. Öröm volt látni, milyen lelkesedéssel dolgoztak a Petőfi-kiállítás sikere érdekében a magyar és a szlovák nyelvű feliratok elkészítésén.

Munkámhoz a magyar Művelődésügyi Minisztérium minden segítséget megad. Most azon dolgozunk, hogy magyar főiskolai jegyzet álljon hallgatóink rendelkezésére, mellyel nemcsak munkájukat tesszük könnyebbé, hanem követelményrendszerünket is egységesíteni tudjuk. Megítélésem szerint a nyitrai főiskolai magyar szakos hallgatók elhivatottsága, felkészültsége, a magyar irodalom, művészet iránti érzékenysége záloga a csehszlovákiai magyarság - mint etnikumi csoport - további fennmaradásának.